

Vanaf 15 december 2001 zal het grote publiek de mogelijkheid krijgen om zich een standaardpakket euromunten, de zogenaamde eurominikit, aan te schaffen. Er zullen ongeveer vijf miljoen eurominikits beschikbaar zijn. Eén minikit bestaat uit 29 muntstukken en bevat ten minste twee exemplaren van elk van de acht munten. De totale waarde van een dergelijke minikit bedraagt 12,40 euro of 500 Belgische frank. Uiteraard kunnen de munten van die eurominikit pas vanaf 1 januari 2002 als geldig betaalmiddel worden gebruikt.

Het Commissariaat voor de Euro heeft de inhoud van de eurominikit als volgt bepaald :

- 2 stukken van 2 euro
- 5 stukken van 1 euro
- 4 stukken van 50 cent
- 3 stukken van 20 cent
- 5 stukken van 10 cent
- 4 stukken van 5 cent
- 4 stukken van 2 cent
- 2 stukken van 1 cent

De eurominikit is zo samengesteld opdat de burger een maximaal aantal betalingen zou kunnen verrichten. Op die manier kan hij beter vertrouwd raken met de muntstukken, nog voor hij ze echt moet gebruiken. Dankzij de minikit moet een groot deel van het publiek vanaf 1 januari 2002 zijn aankopen zo gepast mogelijk met euro's kunnen betalen en al zijn boodschappen, zelfs voor kleine bedragen, in euro's kunnen verrichten. Door deze maatregel moeten de handelaars ook beter in staat zijn hun kasvoorraad in euro's onder controle te houden. Zij moeten immers over voldoende wisselgeld beschikken om in euro's te kunnen teruggeven, maar willen toch niet over teveel baar geld beschikken. Ten slotte zal de eurominikit ook de inbreng van muntstukken in het economisch verkeer bespoedigen.

De overschakeling van de nationale munt op de euro is een uitzonderlijke operatie. Elk initiatief dat de invoering ervan vergemakkelijkt, moet worden aangemoedigd. Daarom hebben de fiscale en sociale administraties aanvaard om de toekenning van een eurominikit door een werkgever aan zijn personeel te beschouwen als een sociaal voordeel. Dat houdt in dat werknemers die tijdens de laatste twee weken van 2001 een eurominikit als eindejaarsgeschenk ontvangen, daar geen belastingen op hoeven te betalen en dat de werkgevers hierop eveneens geen sociale zekerheidsbijdragen moeten betalen. Om van dit bijzonder fiscaal en parafiscaal statuut te genieten, moet de werkgever een bepaald aantal voorwaarden vervullen:

De werkgever kan maximaal één eurominikit per persoon toekennen.

De werkgever moet de minikit bezorgen aan alle personeelsleden die op 15 december 2001 bij hem in dienst zijn.

De werkgever moet zelf zorgen voor de verspreiding van de eurominikits.

De toekenning van de eurominikit is een extra sociaal voordeel, dat niet in de plaats mag komen van andere voordelen die de werkgever aanbiedt.

De gemeente-, O.C.M.W.-, provinciebesturen, intercommunale verenigingen, de autonome gemeente- en provinciebedrijven, de O.C.M.W.-ziekenhuizen, de verenigingen van O.C.M.W.'s en de autonome verzorgingsinstellingen zijn zonder twijfel zeer belangrijke werkgevers. Als ze massaal meewerken aan het gratis verspreiden van de eurominikits, betekent dat een gerichte en efficiënte actie om de invoering van de euro vlot te laten verlopen. Ik zou het dan ook zeer op prijs stellen, mochten de lokale besturen actief deelnemen aan de verspreiding van de eurominikits. Het Commissariaat-generaal voor de Euro zal trouwens binnenkort een grootscheepse campagne lanceren, waarbij de werkgevers de mogelijkheid krijgen om via voorgedrukte formulieren de minikits te bestellen.

Ik verzoek u deze omzendbrief op te nemen in het volgende nummer van het bestuursmemoriaal. Ik bezorg deze omzendbrief ook rechtstreeks aan de leden van de bestendige deputaties van de provincieraden, de colleges van burgemeester en schepenen, de voorzitters van de O.C.M.W.'s, de voorzitters van de intercommunale verenigingen, de voorzitters van de beheerscomités van de O.C.M.W.-ziekenhuizen, de voorzitters van de verenigingen van O.C.M.W.'s, de voorzitters van de raden van bestuur van de autonome verzorgingsinstellingen en de voorzitters van de raden van bestuur van de autonome gemeente- en provinciebedrijven.

Deze omzendbrief kan ook geraadpleegd worden via het internet op het adres: <http://binnenland.vlaanderen.be/omzend.htm>

J. SAUWENS,

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport

[C – 2001/35541]

27 APRIL 2001. — Omzendbrief BA 2001/04. — Betreffende sectorale onderhandelingen. — Samenwerkingsovereenkomst tussen de Vlaamse regering, de representatieve vakorganisaties en vertegenwoordigers van de lokale overheden als werkgevers

Aan de gouverneurs

Ter kennisgeving aan :

- de leden van de bestendige deputaties van de provincieraden
- de colleges van burgemeesters en schepenen
- de voorzitters van de O.C.M.W.'s
- de voorzitters van de beheerscomités van de O.C.M.W.-ziekenhuizen
- de voorzitters van de intercommunale verenigingen
- de voorzitters van de raden van bestuur van de Autonome Verzorgingsinstellingen (AV's)
- de voorzitters van de verenigingen van O.C.M.W.'s
- de voorzitters van de raden van bestuur van de autonome gemeentebedrijven en provinciebedrijven

Op 30 juni 2000 heeft de Vlaamse regering beslist haar goedkeuring te verlenen aan een samenwerkingsovereenkomst over de voorbereiding van de werkzaamheden binnen de onderafdeling Vlaams Gewest en Vlaamse Gemeenschap van de eerste afdeling van het Comité C voor de provinciale en plaatselijke overheden. In die onderafdeling van het Comité C worden de sectorale akkoorden voor het personeel van de lokale en regionale besturen afgesloten.

Op 7 juli 2000 hebben de samenwerkingspartners de overeenkomst ondertekend. De drie partijen in de samenwerkingsovereenkomst zijn: de Vlaamse regering, de representatieve vakorganisaties en de werkgeversdelegatie. Namens de lokale en regionale werkgevers hebben telkens een vertegenwoordiger van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten, van de Vereniging van de Vlaamse Provincies en van de Vereniging van de Openbare Verzorgingsinstellingen de overeenkomst getekend.

De syndicale wetgeving, die overigens een federale bevoegdheid is, heeft de diverse onderhandelingsplatforms, de onderhandelingsprocedures, de onderhandelings- en overlegmateries, alsook de diverse sectoren vastgesteld. Voor de lokale overheden is dat hoofdzakelijk, hoewel niet uitsluitend, het Comité C 1, onderafdeling Vlaams Gewest en Vlaamse Gemeenschap. Daaronder ressorteert onder meer het personeel van de gemeenten, van de O.C.M.W.'s, de provincies, de intercommunales, van de verenigingen van O.C.M.W.'s, van de autonome verzorgingsinstellingen (AV's) en van de autonome gemeente- en provinciebedrijven. De Vlaamse minister, bevoegd voor de binnenlandse aangelegenheden, neemt het voorzitterschap van de onderhandelingen binnen het comité C 1 waar.

De wetgeving heeft, wat de onderafdeling betreft, enkel onderhandelingen en overleg vastgesteld tussen de representatieve vakorganisaties en de Vlaamse regering. Het gebrek aan inspraak van de lokale overheden-werkgevers wordt als een tekort ervaren, waar de kwaliteit van de onderhandelingen onder kan lijden. Zo is het bijvoorbeeld logisch dat overheden die personeelsuitgaven moeten doen ten gevolge van sectorale afspraken, zelf de verantwoordelijkheid voor de vaststelling van die uitgaven moeten kunnen opnemen.

De samenwerkingsovereenkomst komt tegemoet aan de wens van reële betrokkenheid van de plaatselijke werkgevers bij de sectorale onderhandelingen en creëert daartoe een structureel kader.

Dat kader voorziet erin dat de eigenlijke onderhandelingen binnen de onderafdeling Vlaams Gewest en Vlaamse Gemeenschap van het Comité C 1 voorafgegaan worden door (een) aparte vergadering(en).

In die voorvergadering bespreken vertegenwoordigers van de Vlaamse regering, van de representatieve vakorganisaties en van de lokale overheden-werkgevers de punten die binnen de onderafdeling behandeld zullen worden, en bereiden ze de werkzaamheden van de onderafdeling voor. In de voorvergadering kunnen ook werkgroepen opgericht worden voor de behandeling van specifieke problemen.

De werking van de voorvergadering wordt geregeld door een huishoudelijk reglement, dat de bovengenoemde partners eveneens hebben ondertekend.

De samenwerkingsovereenkomst omschrijft de rol van elk van de gesprekspartners binnen de voorvergadering. De Vlaamse regering vervult de rol van voorzitter en draagt de politieke verantwoordelijkheid voor de besprekingen. Binnen de wettelijke grenzen heeft ze de bevoegdheid om algemene beleidslijnen aan te geven en vervult ze hierbij een sturende rol. Van de werkgeversdelegatie wordt, naast inhoudelijke medewerking, verwacht dat ze de nodige terugkoppeling organiseert naar de lokale overheden-werkgevers die ressorteren onder de onderafdeling. Deelname aan de voorbereiding van en regelmatige terugkoppeling over de te onderhandelen punten bevorderen de representativiteit van de akkoorden.

De verhoogde betrokkenheid van de lokale werkgevers bij de totstandkoming van sectorale akkoorden biedt daarnaast meer garanties voor de toepassing ervan. Feit is immers dat de afgesloten akkoorden voor de Vlaamse overheid niet rechtstreeks juridisch afdwingbaar zijn. De personeelsleden of de representatieve vakorganisaties van de lokale sector kunnen, anders dan in de privé-sector, evenmin juridische stappen zetten om de lokale werkgevers te verplichten de sectorale afspraken na te leven. Alle partners hebben dan ook belang bij maximale garanties voor de toepassing van de afgesloten akkoorden. De gesprekspartners kunnen daarbij zelf in de akkoorden de marges voor die toepassing aangeven, zowel op het vlak van de timing als van de inhoud. In elk geval is het de bedoeling dat de afspraken niet vrijblijvend zijn. Dat vraagt uiteraard een engagement van elk van de betrokken partijen. Dit engagement is in de samenwerkingsovereenkomst omschreven. Dat impliceert dat elk van de samenwerkingspartners vanuit zijn rol mede borg zal staan voor het respect voor de sectorale afspraken en zal ijveren voor de implementatie ervan. Daarnaast betekent het ook dat noch de vakorganisaties, noch de vertegenwoordigers van de werkgeversdelegatie plaatselijke voorstellen ondersteunen die strijdig zijn met de afspraken.

De werkgeversdelegatie moet voor de nodige feedback kunnen rekenen op de actieve medewerking van de lokale overheden. Ze zal telkens als het nodig is de concrete stappen zetten om die terugkoppeling te organiseren. Ik verzoek de lokale overheden-werkgevers hierbij hun constructieve medewerking hieraan te verlenen.

Mag ik u verzoeken de provincie-, gemeente- en O.C.M.W.-besturen zo spoedig mogelijk op de hoogte te brengen van deze omzendbrief en hem te publiceren in het bestuursmemoriaal. Volledigheidshalve stuur ik aan alle genoemde besturen een afschrift van deze omzendbrief.

Deze omzendbrief kan ook geconsulteerd worden via het internet op het adres : <http://binnenland.vlaanderen.be/omzend.htm>.

J. SAUWENS,

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport